22/02/2021

Η Εξόδιος Ακολουθία του Ιερέως Μιχαήλ Πετράκη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπύτνης και Σητείας

Τελέσθηκε το απόγευμα της Κυριακής 21 Φεβρουαρίου 2021 η Εξόδιος Ακολουθία του αοιδίμου Ιερέως Πρωτ. Μιχαήλ Πετράκη στον Ιερό Ενοριακό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ιεράπετρας, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κυρίλλου.

Το σεπτό σκήνωμα του κεκοιμημένου Ιερέως, που είχε μεταφερθεί από το μεσημέρι στον ως άνω Ιερό Ναό, ασπάσθηκαν μέχρι και την Εξόδιο Ακολουθία οι ενορίτες και άλλοι κάτοικοι της Ιεράπετρας, που με ιδιαίτερη συγκίνηση αποχαιρέτισαν τον ιδιαίτερα αγαπητό Συνταξιούχο Κληρικό και Εκπαιδευτικό, περίπου τριάντα χρόνια Εφημέριο της Ενορίας Μεταμορφώσεως Σωτήρος Κάτω Μεράς.

Στην ακολουθία προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος και έλαβε μέρος πλειάδα Κληρικών της Ι. Μητροπόλεως μας, τόσο από

την Ιεράπετρα όσο και από την περιοχή της Σητείας.

Ακολούθως αναγνώσθηκαν τα συλλυπητήρια ψηφίσματα του Συνδέσμου Κληρικών της Ι. Μητροπόλεως Ιεραπύτνης και Σητείας «Ο Άγιος νεομάρτυς Ζαχαρίας, Επίσκοπος Σητείας» από τον Γεν. Γραμματέα του συλλόγου Αιδ/το Πρωτ. Νικόλαο Παθιάκη, και του Περιφερειακού Τμήματος Ιεράπετρας του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού από το μέλος του Δ.Σ. κ. Φωτεινή Παπαδάκη, σημειώνοντας την προσφορά του εκλιπόντος ως Αντιπροέδρου επί 20 και πλέον χρόνια, και ως υπεύθυνου των δράσεων στήριξης των οικονομικά αδύνατων συμπολιτών, όπως είναι «Η Τσάντα της Χριστουγεννιάτικης χαράς».

Στη συνέχεια ο Σεβ. Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος εκφώνησε τον επικήδειο λόγο, εκφράζοντας τη βαθυτάτη θλίψη και τα αισθήματα άφατης οδύνης, ως άνθρωποι, αλλά και την ελπίδα της Αναστάσεως, ως χριστιανοί, για την εκδημία του μακαριστού Ιερέως της Τοπικής Εκκλησίας.

Όπως χαρακτηριστικά σημείωσε:

«αποχωριζόμαστε ένα επίλεκτο μέλος της ιερατικής οικογένειας της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, ο οποίος μετά από τη σοβαρή δοκιμασία της υγείας τους παρέδωσε την αθάνατη ψυχή του στα χέρια του Θεού, έχοντας συμπληρώσει πενήντα τρία και πλέον έτη Ιερωσύνης.

Γνωρίζουμε όλοι ότι η ιερωσύνη είναι το μέγιστο στον κόσμο αξίωμα. Είναι σφραγίδα ανεξίτηλη, αφού ακολουθεί τον Ιερέα και μετά θάνατον. Γι’ αυτό και τούτη την ώρα είναι ενδυμένος με όλα τα Ιερατικά του Άμφια και στην ευχή που μόνο στους Ιερείς διαβάζεται, ευχηθήκαμε στον Κύριο και Θεό μας, «όπως ανέδειξε εδώ στη γη ιερέα Του τον μακαριστό αδελφό μας Μιχαήλ, έτσι να τον αναδείξει και ιερέα του ουρανίου Του θυσιαστηρίου.

Ο π. Μιχαήλ γεννήθηκε το έτος 1946 στην Ιεράπετρα, και ανατράφηκε «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» από τους φτωχούς αλλά εργατικούς και τίμιους γονείς του, τους μακαριστούς Νικόλαο και Μαρία. Από τα παιδικά και νεανικά του χρόνια διακατεχόταν από τον ιερό πόθο και τον φλογερό ζήλο να λάβει το χάρισμα της Ιερωσύνης και να ζήσει την εκκλησιαστική ζωή, γι’ αυτό ενεγράφη στην Γεραρά Εκκλησιαστική Σχολή των Χανίων, από την οποία αποφοίτησε το έτος 1967. […]

Νυμφεύθηκε την Καλλιόπη Παπαδοπετράκη, με την οποία ευτύχησε να αποκτήσει δύο παιδιά, τον Νικόλαο και τη μακαριστή Μαρία, τρία εγγόνια και δυσέγγονα. Διάκονος χειροτονήθηκε από τον μακαριστό Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κυρό Φιλόθεο (Βουζουνεράκη) στίς 31 Δεκεμβρίου 1967 στον Ι. Μητροπολιτικού

Ναό Αγίου Γεωργίου Ιεράπετρας και Πρεσβύτερος από τον ίδιο Αρχιερέα την επόμενη ημέρα, την Πρωτοχρονιά του έτους 1968 στον παραπάνω ιερό ναό. Υπηρέτησε ως Εφημέριος στις Ενορίες Λαπίθου και Παχείας Άμμου.

Μετά την εισαγωγή του στη Θεολογική Σχολή του Α.Π.Θ., από 1.1.1972, μετατέθηκε σε οργανική θέση της Ιεράς Μητροπόλεως Κασσανδρείας, όπου διορίσθηκε Εφημέριος της Ενορίας Αγίου Παντελεήμονος Χαλκιδικής. Ένα χρόνο αργότερα μετατέθηκε στην Ι. Μητρόπολη Θεσσαλονίκης, όπου διορίσθηκε στην Ενορία Αγίου Γεωργίου Χορτιάτου, η οποία όμως υπήχθη στην νεοσυσταθείσα Ι. Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, από την οποία τον Ιούνιο του 1975, όταν ολοκλήρωσε τις πανεπιστημιακές σπουδές του και έλαβε το πτυχίο, επανήλθε στην Ι. Μητρόπολη Ιεραπύτνης και Σητείας και διορίσθηκε στην Ενορία Παχείας Άμμου.

Λίγο αργότερα διορίσθηκε Καθηγητής στην Ιερατική Σχολή των Χανίων, γι’ αυτό τον Νοέμβριο του έτους 1978 έλαβε Απολυτήριο Γράμμα και μετατέθηκε στην Ι. Μητρόπολη Κισάμου και Σελίνου, όπου υπηρέστησε τις Ενορίες Επισκοπής Κισάμου και Βληθιά Σελίνου έως τον Ιούλιου του 1981, οπότε μετατέθηκε στην Ι. Μητρόπολη Κυδωνίας και Αποκορώνου και διορίσθηκε Εφημέριος στην Ενορία Πλάκα Κόκκινου Χωριού Χανίων.

Ως Καθηγητής στο Εκκλησιαστικό Γυμνάσιο & Λύκειο Κρήτης, με μαθητές τους υποψήφιους Κληρικούς, στους οποίους καλλιέργησε την ιερατική κλήση, αλλά και αργότερα στα Σχολεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΕΠΑ.Λ.) της Ιεράπετρας, δίδαξε Ορθόδοξη Χριστιανική Αγωγή, και παράλληλα συμβούλευε, παρηγορούσε, ενίσχυε, και στερέωνε στην ορθόδοξη πίστη τους μαθητές τους αλλά και κάθε συνάνθρωπό του.

Το 1987 επανήλθε στην Ι. Μητρόπολη Ιεραπύτνης και Σητείας και διορίσθηκε Εφημέριος Ενορίας Μεταξοχωρίου και λίγο αργότερα Παχείας Άμμου. Από το 1989 τοποθετήθηκε στην Ενορία Μεταμορφώσεως Σωτήρος πόλεως Ιεράπετρας, όπου υπηρέτησε ως εν ενεργεία Εφημέριος έως και το 2016 και ως Συνταξιούχος μέχρι που οι σωματικές του δυνάμεις το επέτρεπαν».

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στις αρετές και τα χαρίσματα του μεταστάντος Κληρικού, «στην ακλόνητη πίστη, στο φιλακόλουθο πνεύμα, εργατικότητα, ιερατικό ήθος, άδολη αγάπη, απλότητα, αυταπάρνηση, σύνεση, πραότητα, ταπεινότητα, αφοσίωση και υψηλό αίσθημα ποιμαντικής ευθύνης και διακονίας του λαού του Θεού.

Βασικά εφόδια της ιερατικής του διακονίας δεν ήταν η μεγάλη μόρφωση και τα

πτυχία του, αλλά η πλούσια και πλημμυρισμένη από αγνά συναισθήματα και χριστιανικά βιώματα καρδιά του. Ήταν βαθιά ριζωμένη μέσα του η αγάπη του προς την Εκκλησία και στον Αρχηγό της και Ζωοδότη Κύριό μας Ιησού Χριστό, γι' αυτό και ενδύθηκε το τιμημένο ράσο, προσφέροντας τα χαρίσματα και τις αρετές του στην υπηρεσία του λαού του Θεού.

Τόσο εγώ, ως ο Επίσκοπος και Μητροπολίτης, όσο και όλοι οι Κληρικοί δόξαζουμε τον Θεό που μας χάρισε ένα τέτοιο ποιμένα και λειτουργό Του.

Θα σε θυμόμαστε με πολλή αγάπη και σεβασμό. Θα σε θυμόμαστε πάντοτε στην Αγία Πρόθεση και θα προσευχόμαστε σε κάθε Θεία Λειτουργία για την ανάπαυση της ψυχής σου. Μαζί με τις προσευχές της τοπικής μας Εκκλησίας θα σε συνοδεύουν οι πολλοί κόποι και μόχθοι σου για την Εκκλησία του Χριστού. Είμαστε βέβαιοι ότι και εκείνος από το επουράνιο Θυσιαστήριο, όπου πορεύεσαι πλέον για να συλλειτουργείς εσαεί με τον Μέγα Αρχιερέα και Αρχιθύτη Κύριό μας και θα δέεσαι για όλους εμάς εδώ στη γη».

Τέλος, ο Σεβ. κ. Κύριλλος ευχήθηκε ο Θεός «**να χαρίσει στην αγαπημένη σου Πρεσβυτέρα, τον υιό του Νικόλαο, στα λατρεμένα του εγγόνια, τα αδέλφια του, και σε όλους τους κατά σάρκα συγγενείς σου την εξ ύψους παρηγορία, δύναμη και υπομονή. Ο Αρχηγός της ζωής και του θανάτου, ο εκ νεκρών Αναστάς Κύριος ημών Ιησούς Χριστός να αναπαύσει την μακαρία ψυχή του εν Χώρα ζώντων μετά των Δικαίων και των Αγίων,και να είναι η μνήμη του αιωνία και άληστος!».**

Ακολούθησε η ταφή του μακαριστού Ιερέως στους τάφους των Ιερέων στο Κοιμητήριο της πόλεως Ιεράπετρας από τον Σεβ. Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλο.